

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 45145-02-15

ת"ע 45664-02-15

תאריך: 28.3.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

התובעים :

1. נ.א.

2. נ.א.

ע"י ב"כ עו"ד רוברט ליכט פטרן

נגד

הנתבע :

א.ר.

ע"י ב"כ עו"ד דר' רן מובשוביץ

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

עניינו של פסק הדין הוא הכרעה בתביעה לצו קיום צוואה המסתמכת על מסמך משנת 2004 והתנגדות לה, ומנגד תביעה לתת צו קיום צוואה של המנוחה משנת 2003 והתנגדות לה.

הרקע ותמצית טענות הצדדים

1. המנוחה, ר.א ז"ל, שנשאה ת"ז (להלן: "המנוחה"), הלכה לעולמה ב- 27/05/13 בהיותה אלמנה.

2. המנוחה הותירה אחריה מסמך בכתב יד (סומן מוצג בימ"ש/1), לכאורה מתאריך 05/12/04, ונכדיה (ילדי בתה שנפטרה בשנת 2001) ביקשו לראות מסמך זה כצוואה וביקשו צו קיום (ת"ע 45145-02-15) (להלן: "התובעים").

3. בנה של המנוחה, הגיש התנגדות לבקשת צו הקיום בת"ע 45664-02-15 (להלן: "הנתבע").

4. בהתנגדותו טען הנתבע, כי אין המדובר כלל בצוואה, אין במסמך תאריך ברור, היא נעדרת תרגום נוטריוני, ולטענתו המדובר ב"פתק" אשר הוא מצא בין כליה של המנוחה, אשר איננו עונה כלל להגדרת צוואה, והמנוחה כלל לא חתמה על המסמך, ויש בו פגמים רבים.

5. הנתבע הגיש מצדו, בקשה לקיום צוואת המנוחה מתאריך 23/03/03 בת"ע 10603-11-13, אשר בה הוא הזוכה העיקרי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 45145-02-15

ת"ע 45664-02-15

תאריך: 28.3.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 .6. התובעים הגישו התנגדות לצוואה זו (ת"ע 10643-11-13).
- 2
- 3 .7. בהתנגדותם טענו נכדי המנוחה, כי המנוחה לא ידעה כלל קרוא וכתוב בעברית, היא כתבה
- 4 וקראה רק ברומנית, וכי יש צוואה מאוחרת לצוואה זו משנת 2004, ולטענתם, ספק אם
- 5 המנוחה הבינה על מה היא חותמת, וכי לא הבינה כלל את משמעות הצוואה. ועוד טענה
- 6
- 7 דיון
- 8
- 9 מבוא דיוני
- 10
- 11 .8. אקדים ואומר כי הדיון בתובענות השונות יהיה מן המאוחר אל המוקדם, היינו, אבדוק
- 12 קודם את בימ"ש/1, אם יקבע כי מסמך זה הוא צוואה, ואקבע כי ניתן לקיימו, ממילא
- 13 יתייתר הדיון בתובענות המתייחסות לצוואת 2003.
- 14
- 15 .9. לנוחיות הדיון, וכאמור לעיל – בן המנוחה הוא הנתבע, ונכדיה של המנוחה יכוננו התובעים.
- 16
- 17 .10. כאמור לעיל, המוצג בימ"ש/1 (המסמך מ- 2004) כתוב, ככל הנראה ברומנית. לתביעת
- 18 התובעים צורף תרגום שנוסחו, כדלקמן:
- 19 "י. ונ.
- 20 למרות שאפילו לא התקשרתם לשאול לשלומי, כל מה שנשאר לאחר מותי, אל תבזבזו.
- 21 י. שתקנה 2 חדרים ותיקח משכנתא. נאל תבזבזי, סבא וסבתא עבדו קשה.
- 22 אני מאחלת לכם הרבה בריאות ומזל בחיים.
- 23 מאחלת סבתא.
- 24 5 בדצמבר 2004"
- 25
- 26 .11. כזכור, התובעים הגישו התנגדות לצוואת 2013 (ת"ע 10643-11-13) ושם צורף למסמך
- 27 תרגום בנוסח שונה:
- 28 "י. ונ.,
- 29 למרות שלא נתת לי שום טלפון לשאול מה שלומי, מה שנשאר אחרי מותי שלא ילך
- 30 לאיבוד.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 45145-02-15

ת"ע 45664-02-15

תאריך: 28.3.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 י. שתקנה 2 חדרים ושילך על משכנתא.
2 נ. לא מאבדת.
3 סבא וסבתא עבדו מאוד קשה.
4 מאחלת הרבה בריאות שיהיה מזל בחיים.
5 סבתא.
6 5 דצמבר 2004"
7
8 12. עיון במסמך מראה כי נפלו בו כמה פגמים:
9
10 12.1 המסמך אינו חתום.
11
12 12.2 התאריך שמופיע במסמך המקורי כתוב כך: "5 decebri _____ 2004".
13
14 12.3 הספרה האחרונה בתאריך מודגשת וכביכול לא נכתבה יחד עם כל המסמך.
15
16 13. כמובן מאליו שבהתחשב בכך שאקבל את טענת התובעים שהמדובר בצוואה ולא במכתב,
17 אצטרך לשקול את תיקון הפגמים האמורים, ולפיכך הוריתי בהחלטה מיום 25/02/15 כי על
18 התובעים להמציא לבית המשפט תרגום נוטריוני, בהתאם לכללי הדין.
19
20 14. הבדיקה, אפוא, בהמשך פסק הדין תיעשה בשיטת השכבות: ראשית אבדוק את בימ"ש/1
21 ואראה האם הוא עונה להגדרת צוואה, אם אשתכנע בכך, אבדוק אם ניתן לתקן הפגמים
22 ואם התשובה תהיה חיובית יינתן צו קיום צוואה, אם לא אשתכנע בכך והתביעה תידחה –
23 יקבעו לדיון שני התיקים הנוספים (ת"ע 10603-11-13 ות"ע 10643-11-13) שיש בהם בקשה
24 לקיום הצוואה בעדים מ-2003 וההתנגדות לה.
25
26 **המכתב מ-2004**
27
28 15. השאלה הראשונה שעליי לברר היא האם בימ"ש/1 הוא צוואה, וראשית לכל אדרש לשאלה
29 מהי צוואה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 45145-02-15

ת"ע 45664-02-15

תאריך: 28.3.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

16. כבוד השופט שוחט בספרו "פגמים בצוואות" (הוצאת "סדן") מנסה להתחקות בפרק המבוא על מהות הצוואה. וכך נכתב בעמוד 11 :

"חוק הירושה תשכ"ה-1965 המשיך את המגמה שהשתקפה בהצעת החוק. המחוקק לא נתן שם הגדרה למונח, אלא "השאיר בכוונה את ייצור תחומי המושג לבית המשפט". עם זאת, ניתן לדלות מהוראות שונות בחוק הירושה, מאפיינים שונים של הצוואה, ולהגדירה באמצעותם. מהוראות סעיפים 8(ב) ו-28(א) לחוק הירושה, עולה כי צוואה היא פעולה משפטית אישית וחד צדדית הנעשית באחת הצורות המפורטות בהוראת חוק הירושה, ובה נותן עושה הפעולה מתנה, על מנת שזו תוקנה למקבלה רק לאחר מות העושה. הצוואה, היא פעולה משפטית, היות שהינה הצהרת רצון במסגרת הדין המכוונת להיווצרותן של תוצאות במשפט לאחר מות העושה, מכאן משתמע שצוואה היא דרך להקניית מתנה הנעשית באחת הצורות המוכרות בחוק הירושה, ומסתיימת רק לאחר מותו של הנותן. הצהרת הרצון היא אישית, שכן "אין צוואה נעשית אלא על ידי המצווה עצמו".

ובהמשך (עמוד 14) נכתב :

"לפיכך, ניתן להגדיר צוואה, כפעולה משפטית אישית וחד צדדית, הנעשית באחת הצורות המפורטות בחוק הירושה, ובה מביע אדם את רצונו בקשר למה שיעשה בענייניו (ובאיזה אופן) לאחר מותו. ניתן לציין מאפיינים נוספים של צוואה כפעולה משפטית, כגון, שהיא - - , ולהוסיף פירוט על - - , אלא שלטעמנו, אין בכך כדי להוסיף על ההגדרה".

ובעמוד 15 :

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 45145-02-15

ת"ע 45664-02-15

תאריך: 28.3.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

1 " ... כך או כך, בבואו לבחון את תוקפה של צוואה נטענת, על בית
2 המשפט לבדוק תחילה אם אכן מדובר בצוואה ולא בהבעת רצון או
3 בטיטה או במכתב הנחיות וכיו"ב".
4
5 הפסיקה הרחיבה את ההתייחסות להגדרה של "מהי צוואה":
6 בפסק דינו היפה של כבוד השופט בן ציון גרינברגר, ת"ע (י-ם) 40742/99, ד. נ' ס. נ
7 (22/11/01) נקבעו מושכלות ראשונות לשאלה "מהי צוואה", ולהלן אצטט:
8

9 " ... עוד לפני שניתן לבדוק האם המסמך מקיים את הדרישות
10 הפורמליות שבחוק לצוואה כשרה (חתימה תאריך ועדים) עפ"י סעיף 20
11 לחוק לצוואה בעדים: כתב יד, חתימה ותאריך עפ"י סעיף 19 לחוק
12 לצוואה בכתב יד/קיימת דרישה על הכרה במסמך כצוואה, והיא
13 שהמסמך הנבחן מתיימר להיות צוואה. אדם חותם על מספר רב של
14 מסמכים מודפסים במשך חייו, ולא בהכרח יכיר בהם החוק כ"צוואה",
15 גם אם המסמך נושא תאריך ואף אם חתומים עליו עדים. כמו כן, חותם
16 אדם על מספר רב עוד יותר של מסמכים בחייו הכתובים בכתב ידו,
17 ואשר נושאים תאריך, מכתב לחבר או לבן משפחה, מכתב לרשויות, אף
18 רישום ביומנו – כל אלה ודוגמאות רבות נוספות, ממלאים אמנם יותר
19 הדרישות הפורמליות של סעיף 19 לחוק הירושה, אך ברור ומובן מאלינו
20 שאין בין מכותבים אלה ובין חוק הירושה ולא כלום, כיוון שהכותב בכלל
21 לא עסק במסמכים אלה בכתיבת צוואה. התוכן, הנראות, כולם מצביעים
22 על אופיו של המסמך, וכל עוד שאין לייחס למסמך אופי "צוואתי", כלל
23 אין מקום להעמיד אותו במבחנו של סעיף 19.
24 אופי "צוואתי" מהו: מטרת הצוואה היא להורות על חלוקת עזבונו של
25 המצווה או חלק ממנו (ראה סעיף 40 לחוק), ועל כן לא יוכר מסמך
26 כצוואה, אלא אם במסמך כלולות הוראות מהסוג הזה. ברם, בכך לא די.
27 לצוואה שני מאפיינים: לא רק שכלולות בה הוראות לחלוקת העזבון,
28 כאמור, אלא גם שהתכוון המצווה כי המסמך הספציפי המונח בפנינו
29 הוא אשר יוכר כצוואתו האחרונה, כך שהוראותיו התגבשו לכדי הוראות
30 סופיות ומחייבות היינו, לא רק שהמסמך משקף את מה שמתכנן לכלול

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 45145-02-15

ת"ע 45664-02-15

תאריך: 28.3.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

1 בצוואה, אלא שהוא עצמו מהווה את צוואתו ("animus testandi").
 2 השווה למשל מכתב הוראות ששולח המצווה לעורך דינו, בו הוא רושם
 3 מה הוא רוצה שייכלל בצוואה שמכין לו עורך דינו. למרות שהמכתב כולל
 4 הוראות מפורשות איך יחולק עזבונו, ולמרות שהמצווה כבר הוציא את
 5 המסמך מתחת ידיו, בכל זאת אין הוא מהווה "צוואה" (גם אם בכתב ידו
 6 של המצווה חתום על ידו ונושא תאריך), כוון שהמצווה לא התכוון
 7 שמסמך זה, יהיה "צוואה". כוונתו הייתה שמכתבו ישמש בסיס להכנת
 8 מסמך אחר, שהוא ולא המכתב יהפוך לצוואתו האחרונה. רבים המקרים
 9 בהם מחליט המצווה שלא לערוך צוואה בהתאם להוראות שהוא עצמו
 10 העביר כבר לעורך דינו, ועל אחת כמה וכמה כשטרם העביר את הטייטה
 11 מידידו; אחד המאפיינים של טייטה, להבדיל מצוואה, הוא בדיוק בנקודה
 12 הזאת, שעדיין שמורה למצווה האופציה שלא להשתמש בה. על כן
 13 מכתבים מהסוג הזה לא יקוימו כצוואה....".

14
 15 18. עיון במסמך מ- 2004 מראה שאין לו בלשונו של כבוד השופט גרינברגר "אופי צוואתי",
 16 ולהלן אמנה טעמים לכך:

17
 18 18.1 המכתב אינו מוכר בכותרת צוואה, אלא פותח במילים "י. ונ." – היינו הוא נראה
 19 לפחות כך – כפנייה אישית.

20
 21 18.2 אמנם ידועה אמירתו של כבוד השופט טירקל (ראה ע"א 7735/02 עזבון המנוח
 22 ניסים אלבז ז"ל ואח' נ. אהל פז ישועה ואח' (16/02/04) (פורסם במאגר "נבו") כי
 23 הצוואה אינה מסמך יומיומי, אלא מסמך משפטי מיוחד במינו אשר אינו חסר
 24 נשמה והוא "כמו מכתב אישי אחרון, ביטוי של משאלות, אהבות, רגשות, ואף
 25 חשבונות, היוצאים מעמקי לבו של אדם המהרהר במותו ובמה שיקרה אחרי
 26 מותו... ואולם, עיון בב"מ"ש/1, מראה שמה שיש בו הוא עצות מעין "צידה לדרך",
 27 אך אין בו כל הוראות ציווי והיא נעדרת (שוב בלשונו של כבוד השופט טירקל בע"א
 28 7735/02 (שם) "פורמליות כלשהי המועילה ליישוב הדעת"....

29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 45145-02-15

ת"ע 45664-02-15

תאריך: 28.3.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 הפנייה של המנוחה לתובעים (י. ונ.) בבימ"ש/1 היא אכן פנייה אישית, אין היא
2 מיועדת כלפי כולי עלמא.
3
- 4 18.4 המנוחה אינה מציינת במכתב, שהיא מבטלת, ע"י המכתב, צוואה קודמת שערכה,
5 אף היא מלמדת שהמדובר בפנייה אישית שלא הוגדרה ע"י המנוחה כצוואה, והיא
6 לא ראתה אותה כך.
7
- 8 18.5 הנתבע הוא שמצא את בימ"ש/1 בין כליה של המנוחה, גם אופן השארת המכתב,
9 היינו "בין הכלים", ולא בדירה.
10 הנתבע העיד בחקירתו הנגדית:
11
- 12 **"... בארון של אמי מצאתי את הצוואה בתוך מעטפה ומתחת לזה**
13 **מצאתי את הפתקה... (שותק)".**
14 **ש: זה היה בארון בגדים של אמא?**
15 **ת: בארון בגדים של אמא בתוך המגירה.**
16 **ש: זאת אומרת, שהיא הסתירה ממך, מאשתך, מהמטפלת?**
17 **ת: לא יודע אם הסתירה, אתה שואל שאלות ועונה לעצמך..."**
18 [עמ' 2 לפרוטוקול מיום 07/03/16]
19
- 20 18.6 למרות האמור לעיל, בימ"ש 1 נמצא יחד עם מעטפה ובה הצוואה מ-2003, שבה
21 הנחילה המנוחה לתובעים את החנות ברחוב ... וכן כספים רבים בקופות הגמל
22 שלה. לא מן הנמנע שמכתב הלוואי הוא מעין "הסבר" לנכדים – מה היא מצווה
23 שיעשו עם תמורת המכר של הדירה, או דמי השכירות שלה.
24
- 25 19. אומר כאן, כי מן התשתית הראייתית שהונחה בפניי, הובהר כי בימ"ש/1 נכתב ע"י המנוחה
26 ובכתב ידה. ראה גם הודאתו של הנתבע בכך (אם כי בשפה רפה) בחקירתו, בעמוד 20
27 לפרוטוקול, שורות 2 ו-3.
28
- 29 20. חרף העובדה שבימ"ש/1 נכתב בכתב ידה של המנוחה, ניתן להסיק גם על דרך השלילה שאין
30 מדובר בצוואה. הספרות המשפטית גרסה כי לצוואה בכתב יד יש סימני היכר מובהקים:
7 מתוך 11

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 45145-02-15

ת"ע 45664-02-15

תאריך: 28.3.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1
2 " ... זרישת כתב היד היא סימן ההיכר העיקרי בצוואה מעין זו, כל
3 שלושת המרכיבים הצורניים של צוואה בכתב יד – תוכן, תאריך וחתימה
4 – צריכים להיות כתובים בכתב ידו של המצווה.. " (ראה ספרו של כבוד
5 השופט שוחט "פגמים בצוואות" (שם), עמוד 38).
- 6
7 אכן – הצוואה היא בכתב ידה של המנוחה, אך היא נעדרת את חתימתה, תוכן הצוואה אין
8 בו משום ציווי הרכוש לאחר המוות, וגם תאריך החתימה משובש. בהקשר זה אומר מיד
9 שאין בידי לקבל את טענת התובעים שהמנוחה חתומה על המסמך בימ"ש/1 (באחד
10 התרגומים הופיע בסוף "סבתא ר.") זו אינה חתימה, אלא סיומת של הפנייה האישית שבה
11 מגדירה המנוחה עצמה כסבתם של הנכדים אליהם היא פונה בבימ"ש/1.
12 לא נעלמה מעיני גישת המחוקק "הליברלית במיוחד" (ראה פרופ' שילה "פירוש לחוק
13 הירושה" כרך 12, עמוד 184) לצוואות בכתב יד, ואת האפשרות לתקן צוואה מכוח סעיף 25
14 לחוק הירושה, אך עם זאת, העובדה שאין במסמך בימ"ש/1 הוראת ציווי מפורשת – פוסלת
15 מסמך זה בעיני מלהיות צוואה.
- 16
17 21. אנסה להתחקות על אומד דעתה של המנוחה – כפי שזו עלתה מן התשתית הראייתית
18 שהונחה בפניי.
19
20
21 22. מתוכן המסמך בימ"ש/1 עצמו, עולה אכזבתה של המנוחה מנכדיה-התובעים: "לא נתתם
22 שום טלפון לשאול מה שלומי". אשת הנתבע העידה שהמנוחה אף שאלה אותה מדוע נכדיה
23 (בני בתה המנוחה-התובעים) אינם באים לבקרה (עמ' 37 לפרוטוקול). המנוחה גם כעסה על
24 נ., כיוון שביקש ממנה כספים על חשבון הירושה (ראה עדות אשת הנתבע בעמ' 40
25 לפרוטוקול, עדות הנתבע, וכך גם העידה אחות המנוחה, הגב' פ.ל.).
26 מכל מקום, קשה להניח שאחרי הבעה חוזרת ונשנית של אכזבה תותיר המנוחה את כל
27 רכושה דווקא לנכדיה ולא לבנה.
28
29 23. אביהם של התובעים, עד תביעה 2, , העיד כי המנוחה הבטיחה לילדיו וילדי בתה המנוחה
30 את רכושה, אך בעניין זה אני מקבלת את האמור בסיכומי הנתבע, הבטחה בעל פה לאדם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 45145-02-15

ת"ע 45664-02-15

תאריך: 28.3.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 שיהיה יורש בעתיד אינה בגדר צוואה, ובענייננו אין מדובר בצוואת "שכיב מרע", לפיכך אין
2 מקום להסתמך על הבטחות כאלה, אפילו ניתן.
3 ממילא, ספק בעיניי אם המנוחה הבטיחה דבר הנוגע לירושתה, על פי העדויות שנשמעו
4 בפניי עלה כי המנוחה לא נהגה לדבר על ענייני רכוש (ראה בעניין זה גם עדות אחות
5 המנוחה, הגב' פ.ל. בעמ' 3 לפרוטוקול).
- 6
- 7 כזכור, בצוואת 2003 הנחילה המנוחה לתובעים את החנות וכספים לא מועטים. יחד עם .24
8 צוואתה שהייתה מונחת במעטפה, בארון, נמצא גם המכתב בימ"ש/1, סביר בעיניי
9 שבימ"ש/1 אינו חורג, כפי שכתבתי לעיל, ממכתב עצות של "צידה לדרך" שכתבה המנוחה,
10 ושמה יחד (על המעטפה בה נמצאה צוואת 2003), כדי ליעץ לנכדיה.
11
- 12 עיון מעמיק במסמך, ובחינתו לאחר שמיעת התשתית הראייתית, מצביע על כך שיש בו .25
13 סתירות ו/או דברים סתומים ובלתי מסוימים באופן שלא מאפשר לראות מסמך זה
14 כצוואה.
15
- 16 25.1 למסמך בימ"ש/1 הוגשו שלושה תרגומים. יצוין, כי התרגום הנוטריוני שהוגש עפ"י
17 החלטתי, שונה משני האחרים. ראה בעניין זה נספח ג' שהוא התרגום האחרון.
18 צודק הנתבע בסיכומיו, כי אמינות התרגומים מוטלת בספק משהוגשו שלושה
19 תרגומים לבימ"ש/1.
20
- 21 25.2 המשפט "מה שנשאר אחרי מותי אל תבזבזו" אינו משפט הנחלה, אלא יכול בהחלט
22 להתאים להוראות או עצות בעניין הרכוש והכספים שציוותה המנוחה לתובעים
23 עפ"י צוואת 2003. מה גם, שבאחד התרגומים שצירפו התובעים נאמר "מה שנשאר
24 אחרי מותי שלא ילך לאיבוד", אין לדעת שמא התכוונה המנוחה להורות לנכדתה
25 שתקנה דירת שני חדרים עם הכסף שהותירה לה ומשכנתא, כדי ש"לא ילך
26 לאיבוד..." (והמנוחה מזכירה בבימ"ש/1 במפורש את המשכנתא שהיא מייעצת
27 לקחת).
28

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 45145-02-15

ת"ע 45664-02-15

תאריך: 28.3.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 25.3 אין הסבר, בתשתית הראייתית למשפט שבתרגום אחד נאמר "נ", אל תבזבז"
2 ובתרגום אחר "נ. לא מאבדת" – היינו התייחסות לכאורה למה שכבר התקבל. מכל
3 מקום, ברור מלשון בימ"ש/1 שאין כאן הענקה.
4
- 5 25.4 בימ"ש/1 נעדר מסוימות באופן שמקשה לראותו כצוואה, לא מצוין בו מיהם
6 הזוכים או היורשים, או מהם נכסי העיזבון שיזכו בהם. האמירה על איסור הבזבז,
7 אף היא בלתי מוגדרת, ואינה מתייחסת לנכסים מסוימים.
8
- 9 25.5 בכלל האמירה "אל תבזבז" או "לא מבזבזת" איננה הוראת הנחלה ואין בה כדי
10 להצביע על כוונתה של המנוחה.
11
- 12 25.6 אפילו הייתי מקבלת את עמדת התובעים, לפיה המסמך בימ"ש/1 הוא צוואה, כי
13 אז זו צוואה סתומה שיש בה הוראה שלילית שאין בה הוראת הנחלה, ולפיכך וגם
14 מטעם זה, אינה יכולה להיות צוואה. ראה בעניין זה ע"א 122/86 שפיר נ.
15 קליבנסקי (1990) פ"ד מ"ד(1)738.
16
- 17 26. סיווגתי את המסמך בימ"ש/1 כמכתב ולא כצוואה, על פי אופיו ותוכנו. התובעים לא הרימו
18 את הנטל הראייתי לשכנע אותי שיש לו "אופי צוואתי" וכי המסמך הוא צוואה. הם הרימו
19 בעיניי את הנטל, כדי לקבוע שמדובר הוא בכתב ידה של המנוחה. בעניין זה, אינני מקבלת
20 את האמור בסיכומי הנתבע, שלכאורה, היה על התובעים לבקש מינוי מומחה לזיהוי כתב
21 יד, אך אין לדבר זה כל משקל מאחר, שכאמור לעיל, איני רואה במסמך צוואה.
22
23
24
25
- 26 סיכומו של דבר
- 27
- 28 27. התביעה נדחית.
29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

ת"ע 45145-02-15

ת"ע 45664-02-15

תאריך: 28.3.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

1	19.4.17	אני קובעת את התיקים ת"ע 10603-11-13 ו- 10643-11-13 לקדם משפט לתאריך 19.4.17	28
2		בשעה 14:30.	
3			
4		התובעים יישאו בשכ"ט עו"ד ובהוצאות הנתבע בסך 15,000 ₪.	29
5			
6		ניתן לפרסום בהשמטת שמות.	30
7			
8		תואיל המזכירות לשלוח פסק דיני לבאי כוח הצדדים.	31
9			
10			
11		ניתן היום, י"ד אדר תשע"ז, 12 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.	
12			
13		חתימה	
14			
15			
16			